

Tisdag

Innehåll: Sverige/Världen 2 / Kultur & nöje 4 / Familj 6 / Eftertext 8 / Serier 9 / Tv & radio 10 / Väder 12

Jubilar. Gamle sjömannen Svante Svensson gillar fortfarande ett äventyr – men numera på land.

B 6 Familj

Poesi. Författaren Emma Eriksson Olsson låter övergivna platser i Skåne bli till poesi.

B 4 Kultur & nöje

Sverige. Ödesmättad ton på klimattoppmötet i Sharm el-Sheikh

B 2

Världen. Oron stiger när temperaturen sjunker i strömlöst Ukraina

B 3

Modern dans som talar rakt in i hjärtat

Malmöbaserade Skånes dansteater bjöd på dansstycken från två av Nordens främsta koreografer, Joanna Uutinen och Helena Franzén, på Ystads teater. Fantasieggande, enligt vår recensent. [B 5 Kultur & nöje](#)

"Här finns inget uppenbart, tempot är lågmält, dansarna går in och ut ur varandras närhet tills de samlas likt sjögräs som rör sig med vattnets strömmar", skriver YA:s recensent om föreställningen *Once a whisper*. FOTO: MARYAM BARARI

Både Helena Franzéns **"Once a whisper"** och Joanna Uutinens **"Zero-zero"** är lockande fantasier. Kvällen med Skånes dansteater borde ingen Ystadsbo ha missat, menar vår recensent Henric Tiselius.

Dans. Skånes dansteater river igång vår fantastiska fantasi

DANS

Ystad. Malmöbaserade Skånes dansteater kommer på turné till Ystad med två av de främsta koreograferna som Norden kan uppvisa och det är inte ens halvt. Det kändes till att börja med lite generande. Men de som fanns på plats blev snart totalt uppslukade, vilket sannoligen hördes på reaktionerna efteråt. Stort jubel i salongen och lyckliga kommentarer i garderobskön efteråt. Så något slöseri med det i högsta grad internationella kompaniets fabulösa energi var detta besök definitivt inte — varje hjärta berört känns säkert vara lön nog.

Koreografen Helena Franzéns stycke börjar faktiskt redan när folk kommer och hänger in sina jackor, och på det knarrande trägolvet letar efter sina platser i salongen. Då har de fem dansarna sakta börjat röra sig både i foajén och där uppe på scen, som om människornas klockor inte begränsar dem till klockan 19.00 prick. De rör sig som vore de små sjödjur. När väl holländske Joep Beving svidande vackra toner sätter igång och Joonas Tikkanens lika känsliga ljus fångar våra blickar då är vi fast. Fem dansare skapar något universellt och eftertänksamt i fri tolkning.

Scenen är annars enkel. En matta, en träskulptur som påminner om vågorna, eller av havet slipade stenar. Där de fem (skulle de inte vara sex?) dansarna kan vila ut. De rör sig sökande över scengolvet, själv vill jag gärna tolka dem som museldjur, väderfenomen och sjöväxtlighet på och under den tidlösa havsytan. Även om Helena Franzén i programbladet talar om att hon denna gång inspirerats av Louise Glückes poesisamling "Vild iris". Där är det blomorna som talar.

Recensenten Anna Hellgren skrev i DN när "Vild iris" kom ut att det i Glückes dikter finns "en existentiell ambivalens, den virvlar liksom runt kors och tvärs inuti raderna". Och det gör också Helena Franzéns koreografi. Här finns inget uppenbart, tempot är lågmält,

Skånes dansteater är ute på turné och dansade i Ystad i söndags föreställningen *Once a whisper*, koreograferad av Helena Franzén. FOTO: MARYAM BARARI

Fem dansare skapar något universellt och eftertänksamt i fri tolkning.

dansarna går in och ut ur varandras närhet tills de samlas likt sjögräs som rör sig med vattnets strömmar. Det är vackert, men aldrig bara estetik. Det är älskvärt, men väcker frågor. Det är i alla fall att se naturen. Franzén har varit med som en av de ledande profilerna i den moderna dansen i många decennier nu, alltid frågvis alltid nyfiken. Inte minst hennes filmer andas magi. Årets samarbete med Skånes dansteater visar att hon är lika intressant som nånsin tidigare.

Efter paus möter jag personligen för första gången Johanna Nuutinen dansuniversum. Och det är något helt annat. "Zero-Zero" inleds med tre dansare i kostymer som inte liknar nå-

"Zerozero" med Skånes dansteater på gästspel i Ystad.

got jag sett. Är de blommor eller animékrigare? Flashes av ljus och skärande ljudbråk. Sedan kommer en kvadratisk ljusramp ner från taket med neonljus i olika färger. Mest isvitt. Dansarna nu i vita, strikta kläder. Här, innanför den lågt dinglande, närmast bländande, ljusramp

framför de sitt stycke om människans nutida oförmåga att nå varandra. Om "Once a whisper" var en poetisk David Attenborough är "Zero-Zero" mer Matrix. Det är iskallt, det är skickligt, men berör mig mindre. Jag känner mig mer på avstånd, mer ensam än infångad (till skill-

nad från före paus) och det är förstas kongenialt. Jag vill så få veta mer om Uutinens mångfacetterade konstnärskap. Detta blev en början.

Så jag utropar: Välkommen tillbaka med mer modern dans, som – när den är så här bra – talar direkt till

Dansrecension
Skånes Dansteater:
Franzén/Nuutinen

Två dansstycken:

Once a whisper av Helena Franzén

Zero-Zero av Johanna Nuutinen

På turné: Den 6 november på Ystads teater.

Musik: Joep Beving (Once a whisper), Tuomas Novio (Zero-Zero)

Scenografi: Jason Southgate

Kostym: Helle Carlsson

Ljus: Joonas Tikkanen

Video: Håkan Jelk

Dansare: Tomás Cervinka, Samuel Denton, Jure Gostinčar, Marion Ratouil, Emma Välimäki (Once a whisper), Maria Pilar Abaurrea Zardoya, Ange-Clémentine Hiroki, Michael Marquez (Zero-Zero)

hjärtat. Något för oss i salongen att berätta för vänner och grannar: Så nästa gång ska salongen vara full.

Henric Tiselius